

Min hembygd

Jag bor i Viksbacka, där jag bott i ungefär 4 år. Om man ska vara riktigt noggrann räknas området som del av Ladugården. Förut bodde jag i Bocksbacka som jag också gillade bra, där fanns det ett daghem som jag gick i och mycket annat. Här nära finns det mycket skog och natur, till stranden Lillforsen kommer man också gående hur lätt som helst. Jag gillar skogen. Det finns djur och det är svalt och skönt. På sommaren brukade vi bygga kåtor och på vintern försöka se till att de håller och inte gick sönder. Någon dag vill jag ännu hänga upp min fågelholk i skogen som jag byggde i träslöjden.

Här finns också en finskspråkig skola, med en stor lekpark och gård. Det finns ett gym vid namnet Elixia, dit går jag och tränar ibland. Närbutikerna är Alepa som är på gångavstånd. Det behöver jag inte säkert gå längre in på detaljer eftersom du har säkert varit i en Alepa förut. Uppe på kullen finns det ett kvarter med hus. Husen är i olika färger, grön, röd och gul. Om man går ner för kullen går man förbi några egna hemshus, de är jättefina och jag skulle gärna bo där.

Jag kommer nog alltid komma ihåg de roliga stunderna på vintern utomhus med min bror. Vi kan bygga snögubbar och snölyktor. Vi bor på en kulle så det finns många pulkabackar här. Det är bara att ta fram pulkan och börja åka. Här nära finns det skidspår så man kan åka skidor också.

På sommaren är det som finast. Solen skiner och fåglarna sjunger. När man går ner för kullen kommer man också till en äng. Där brukar blommorna blomma och det ser väldigt fint ut, speciellt då det finns blommor i så många olika färger. Jag går ibland på promenader till stranden eller så cyklar jag en bit. Jag brukar också gå till Viksstranden och köpa glass i glasskioskerna som finns i närområdet.

Jag har spelat fotboll i snart 6 år, som jag tycker börjar bli ganska mycket. Allt började med att jag tyckte om att spela på gården i daghemmet, och nu har jag redan spelat i nästan mitt halva liv! Jag gillar att spela. Jag har inte blivit trött på det än och jag har inte planerat att sluta. För att komma till träningarna kan jag ta bussen men jag kommer också cyklande. När man åker med cykel åker man bredvid en lång å vid namnet Vanda å. Man åker bredvid ängen jag berättade tidigare om och sedan genom en skog. På sommaren är blommorna på ängen fina och färggranna.

Det känns tryggt här. Det finns inga bilar som kör hela tiden fram och tillbaka. Jag och min bror kommer säkert till skolan med buss. En vanlig dag skulle vara att jag tar en buss och sen byter till en annan. En del tycker att det är mycket besvär men det går snabbare än att ta bussen som går rakt för att den tar en längre väg. Därför föredrar jag att byta buss.

För att Viksbacka räknas som del av Ladugården tänker jag också berätta lite om Ladugården. Jag tror ni har hört om Ladugårdens bondgård, eller kanske ni möjligtvis har till och med varit där. Om inte ska ni få höra. På bondgården får man bekanta sig med djuren. Där finns bland annat kor, hästar, får, höns, grisar och andra djur. I Ladugården finns det också en idrottspark. Bredvid finns det en fotbollsplan. För att jag spelar fotboll går jag ibland dit.

Min hembygd gör min hembygd just så speciell för mig för att jag känner mig så trygg här. Med den fina naturen och inga bilar som kör runt omkring hela tiden. Dessutom är Bocksbacka ganska nära, det vill säga att jag har bott på ungefär samma ställe i hela mitt liv. Det som gör extra speciellt är att jag har alla roliga minnen från ganska samma plats. Jag kan komma och besöka platserna med mina roliga minnen.

